

HODOČASNICI NADE (Himan Jubileja 2025.)

Plamen žvi ove moje nade,
ove pjesme k tebi šalje gas!
Ti si krilo vječnoga života,
na tom putu nade si mi, spas.

Svaki jezik, narod na tom svijetu,
sreće svjetlo, sjaj u tvojoj Riječi.

Krhki, slabí sinovi i kćeri
sretni u tvom ljubljenom su Sinu.

Bog nas gleda strpljivo i nježno:
eto zore, svijet se rađa novi,
novi nebo, zemlja nova tu je:
Duh života djeuluje gdje hoće.

Digni pogled, njegov dah tek prati,
korak smiri, nikad Bog ne kasni.
Gledaj Sina čovjekom što posta:
eno, mnoštva stazu, put su našla.

Periangelo Sequeri

LUČ - župni list Hrvatskih katoličkih zajednica Waiblingen i Backnang

Izdaje: Hrvatske katoličke zajednice sveti Nikola Tavelić - Waiblingen i sveti Ante Padovanski - Backnang

Župni ured Waiblingen:

Marienstr. 4, 71332 Waiblingen
telefon: 07151 15222

e-mail: svetinikolatavelic.waiblingen@drs.de

Uredovno vrijeme:

utorkom i četvrtkom od 16.00 do 18.00 sati i po dogovoru

Za izdavača: fra Nediljko Brečić, župnik - mobil: 0172 2606190, e-mail: nediljkob@web.de

Ivan Ivanković, pastoralni referent - mobil: 0176 51382641, e-mail: ivan.ivankovic@drs.de

web: www.hkz-wn.de; facebook: Hrvatske katoličke zajednice Waiblingen i Backnang; instagram: @hkz.wn

List uređuje: Tin Kušić, tajnik u Waiblingenu

»U njemu ste i
suuskrli po vjeri
u snagu Boga
koji ga uskrsi
od mrtvih.«
(Kol 2, 12b)

*Svim našim župljanima, starijima i
mlađima, obiteljima i djeci, posebno
bolesnima i nemoćnim od srca želimo*

*sretan i
blagoslovjen
Uskrs!*

*Neka Vam uskrsli Krist podari
mir, radost i ljubav!*

Luč

ŽUPNI LIST - Pfarrblatt

TRAVANJ 2025.

GOD. XXVII - BR. 277

BLAGOSLOVLJEN KOJI DOLAZI!

Dvije tisuće godina proteklo je otkako je jedno pokvareno društvo raspelo Isusa iz Nazareta. Razapelo ga je jer je propovijedao Radosnu vijest. Isus je izvodio ljudе iz propasti, zablude, korjenito je mijenjao pojedince i svijet s kojim se susretao. Ne proglašava on neke vječne istine, zakone ili odredbe, već nam dolazi reći kako je Bog tu, s nama, naš životni partner. Isus nije htio povlađivanja ni s koje strane, već susret s čovjekom u svakoj njegovoj životnoj situaciji. To je tajna Novog zavjeta, tajna Isusova poslanja i boravka na zemlji. Divno čudo vječnosti koja dolazi i spušta se u naše ljudsko stanje.

Isus je kušao spustiti na zemlju komadić neba, svakome otvoriti prostor Svetinje nad svetinjama. Odbačen je i osuđen kao onaj koji za sebe svojata božanske atribute.

U izvještajima o Isusovu suđenju i muci gotovo se svi ponašaju drukčije nego bi to oni htjeli. Apostoli se kunu na vjernost, a u odlučnom času bježe, Petar bi i u smrt, a pred sluškinjom ga obuzima strah i nijeće poznanstvo s Isusom, Juda za bijedne novce izdaje učitelja, a na kraju se kaje i vješa zbog krvi nevinе. Nitko u konačnici ne čini ono što misli nego protivno postupa, osim Pilatove žene i onih koje prate Isusa pod križem.

Isusov se grob može osigurati kako god mi to željeli, on će se u danom trenutku raspuknuti, iz njega će uskrsnuti novi život, s nezaustavljivom snagom, novim proljećem, novom nadom. Na nama je obujmiti ga i upiti u svoj život, uživati plodove Isusova života, muke i smrti.

Želeći spasiti čovječanstvo od grijeha i smrti, Isus se solidarizirao sa svakim od nas ljudi tako što je i sam postao čovjek. Nama u svemu sličan osim u grijehu.

Isus nas je svojom poslušnošću, sve do smrti, naučio kako trebamo biti ustrajni u svom temeljnном opredjeljenju za život prema Isusovoj objavi o Bogu Ocu koji je Ljubav. Kršćanstvo nije prigodna paradna svečanost, nego svakodnevno življenje onoga što smo vjerom prihvatali.

Isus je svojom poslušnošću do smrti naučio da trebamo razborito prosuđivati svaki događaj u svom životu i odgojiti se za prepoznavanje

trenutaka kada smo pozvani biti ustrajni u svojoj odluci. Postoje životne situacije, poput prigoda u kojima se treba zaštititi dostojanstvo čovjeka i njegova prava, kada nipošto ne smijemo ustuknuti, nego biti uporni u svojim odlukama.

Dragovoljno opredjeljenje za ponizno prihvaćanje Božje volje i samozatajno pomaganje čovjeku u nevolji i nama će, kao i Isusu, osigurati da moguemo biti u zajedništvu s Ocem kroz svu vječnost. Postat ćemo tako subaštinici slave koju je Bog od vijeka pripravio onima koji ga ljube i koji slušaju njegovu riječ.

Teško je razumjeti, prihvativi i živjeti tu istinu naše vjere, ali to je jedini put kojim čovjek može najsigurnije doći do Boga. Put nemametljive prisutnosti, trajne opredjeljenosti za dobro, neupitnoga svjedočanstva života, žive nade i pouzdane vjere u Boga. Put do uskrsnuća vodi jedino preko predanja Velikoga četvrtka, muke i smrti Velikoga petka te hladnoće groba Velike subote.

Njegovi koraci upućeni su prema križu i smrti. Ali neće tu biti stavljena točka na njegov život. Točku na Isusov život stavit će Bog Otac na dan Isusova uskrsnuća. Tada će mu Otac nebeski kliknuti vječni „Hosana“. Otac će to reći i svakom Isusovu vjerniku koji će u svojem životu slijediti Isusa, ići za njim pa makar kroz patnje života, kalvariju, križ i smrt.

Mi vjernici znamo da nam je život pun odricanja, teškoća, da nam je život sličan Isusovu životu. Zato je potrebno da ga počnemo odlučno slijediti, ići za njim. Ova znakovita procesija s grančicama i cvijećem u ruci znak je naše kršćanske odlučnosti u hodу s Isusom. Slijedimo ga da bismo s njime mogli i uskrsnuti.

fra Martin Jaković

